

V noci křičím do polštáře

Jeden měsíc ruské války na Ukrajině slovy rodin lidí s mentálním postižením

Svědectví upravená ze zpráv Inclusion Europe přijatých prostřednictvím e-mailu a aplikací pro zasílání zpráv nebo z poznámek z telefonních hovorů. Svědectví jsou uspořádána podle regionů a prezentována v chronologickém pořadí, abyste získali přehled o vývoji situace. Svědectví z jednoho města nebo regionu mohou pocházet od jedné nebo více osob. Fotografie poskytly rodiny.

Čerkaská	oblast2
Černihivská	oblast2
Dněpropetrovská	oblast2
Doněcká	oblast3
Ivano-Frankovská	oblast4
Charkovská	oblast4
Chersonská	oblast6
Chmelnycká	oblast6
Kirovohradský	region7
Kyjevská	oblast7
Lvovská	oblast12
Mykolajivská	oblast15
Oděská	oblast15
Poltavská	oblast16
Sumská	oblast17
Volyňská	oblast17
Zakarpatská	oblast17
Zápороžská	oblast19
Žytomyrská	oblast20
Mimo	Ukrajinu22
Jak jsme se tyto	příběhy dozvěděli23
Celoukrajinská	koalice23
Podpora poskytovaná organizací Inclusion	Europe24

Čerkaská oblast

3. března, Čerkaská oblast

Od 24. února chodíme s dětmi velmi často do protiatomových krytů, někteří do sklepů. Naše děti s mentálním a tělesným postižením jsou vyděšené, mají záchvaty paniky. Je to těžké pro děti i rodiče!!! Někdy musíte ty dospělé děti táhnout do úkrytu.

Vím, že do města, které je nyní silně ostřelováno, začali přicházet uprchlíci z Charkova a dalších ukrajinských měst. Tito lidé potřebují spoustu věcí: oblečení, přikrývky atd.

Černihivská oblast

3. března, Černihivská oblast

Bomby za oknem; sedíme v bytech s dospělými dětmi, které nechápou, proč nemůžete jít ven, proč nemůžete jít do centra. Mají problematické chování a záchvaty epilepsie.

Nemůžeme jít do obchodu, protože nemůžeme nechat dospělé děti samotné. V obchodech jsou fronty. Ne všechny výrobky jsou k dostání, stojí se dlouhé fronty a nedá se přežít.

Potřebujeme potraviny, které jsou dlouhodobě skladovatelné, léky - antikonvulzivní, protizánětlivé, uklidňující. Stále je tu voda, ale ne dost dobrá na pití, takže ji také potřebujeme.

Většina fungujících organizací je zaměřena na dobrovolnou pomoc obráncům města, to je pro všechny nejdůležitější, naše ochrana a naše vítězství. Najdeme sousedy, přátele nebo rodinu, kteří pro nás mohou jít do obchodů.

Potřeby rodin rostou každým dnem.

Dochází teplo a jídlo. Situace je špatná.

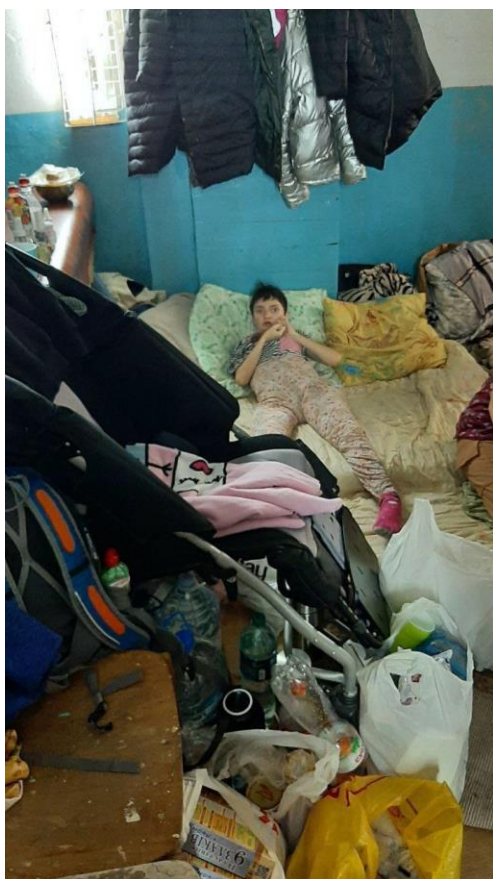
Je zde velká poptávka po finanční podpoře. Po válce budeme muset obnovit prostory, které byly poškozeny výbuchem rakety.

Mám syna s mentálním postižením, poruchami chování a epilepsií, život našich dětí a jejich rodin je velmi bolestný, a to i pro mě.

Dněpropetrovská oblast

11. března, Dněpropetrovská oblast

Vedoucí organizace úzce spolupracuje s koalicí na organizaci evakuace všech dětí a matek. V současné době nám s tím pomáhají ukrajinské úřady.

Černihiv

Doněcká oblast

21. března, Mariupol (po několika dnech bez spojení)

Jsem z Mariupolu. Situace ve městě je kritická, 25 dní tam nebyla voda. Město je bombardováno z letadel, nikdo neorganizuje evakuaci, není žádná komunikace. Nejsou tu žádné banky.

Je to peklo.

Rusové kontrolují oblast a nikoho nepouštějí dovnitř ani ven. Právě teď nemohu pomoci lidem, kteří zůstali.

Ale některým lidem v mé organizaci se podařilo odejít.

Město Mariupol už neexistuje.

Ivano-Frankovská oblast

17. března, Ivano-Frankovská oblast

Moje organizace na podporu osob s mentálním postižením působí na západní Ukrajině. V současné době na tomto území neprobíhají žádné aktivní vojenské operace. Situace je však obtížná.

Ztížil se přístup k životně důležitým lékům a snížilo se financování vzdělávacích a rehabilitačních programů a sociálních služeb. Lidé jsou ve stresových situacích kvůli ztrátě spánku a klidu.

Charkovská oblast

7 March, Charkov

Jen tento týden odjely rodiny s dětmi (dospělými) se zdravotním postižením samy: prostřednictvím karitativních organizací, vlaky, auty a všemi dostupnými prostředky.

Buď byli velmi silní, nebo hloupí (včetně mě).

8 March, Charkov

V Charkově prakticky nefungují žádné pobočky bank. Pokud existují, pak v oblastech, které jsou občas ostřelovány.

Mnoho lidí v našem městě má zkrátka dostatek jídla a lidé se o něj dělí. Někdo nakupuje a rozděljuje. Obchody nějak fungují, i když je v nich velmi málo zboží. Většinou se platí hotově.

Humanitární pracovníci přicházejí do některých oblastí s potravinami častěji. I s věcmi je vše tak nějak relativně normální.

Lékárny pracují jak s hotovostí, tak s bankovním převodem.

Nemůžete jít ven, protože nemůžeme nechat své příbuzné doma ani nikde jinde. Neexistuje žádný systém pomoci a podpory.

Neustálé bombardování, aniž by se vědělo, co se stane zítra. Kdo bude naživu. Každé ráno děláme nástup, kdo je naživu a kde je, kdo odešel. Hodně dětí je vyvedeno, ale ne mladí lidé s postižením.

8. března, Charkov

Jedna z našich matek má syna s Downovým syndromem (20 let). Společně se školou odjeli na západní Ukrajinu a nyní jsou poblíž Lvova. Potřebují peníze, protože mají jen důchod na dítě a matka přišla o práci. Začali se starat o dívku z této školy, která má Downův syndrom. Ale je to sirotek, a jak jsem pochopila, tato dívka nemá bankovní kartu. To znamená, že tato matka se o sirotka postarala sama.

8 March, Charkov

Jsem z Charkova, ale odešel do 100 km daleko. Žádná bitva se nekoná. Výbuchy slyším z dálky.

Lidé jsou v šoku, přišli z různých míst a nemají nic. Bydlím u přátel, je nás jedenáct v domě.

Udržuji kontakt s 15 rodinami s dětmi a dospělými se zdravotním postižením z těchto organizací a vím, kde se nacházejí. Někteří jsou stále v Charkově, někteří odešli do regionu nebo na západní Ukrajinu, ale ne do zahraničí.

Jsme v obtížné situaci: Matka dívky s Downovým syndromem má rakovinu a nemá žádné léky.

Máme potíže s komunikací, všechno může zamrzet.

9 March, Charkov

Celý den jsem na cestách. Často bez komunikace. Dnes mám v plánu dojet do cíle, kde budu nějakou dobu. Pravděpodobně zítra.

V Charkově zůstaly rodiny.

12. března, Charkov (během tohoto hovoru bylo v pozadí slyšet ostřelování)

Jsem v Charkově, jsou tam bomby a střelba. Výrobky jsou dražší, pro rodiny není dost prostředků, nemáme peníze. Banky fungují, ale nedá se do nich jít a všechno se děje přes internetové bankovníctví, hotovost není.

Pomáhám rodinám s organizací, máme 3 organizátory a 15 členů.

Obyvatelstvo je neustále pod palbou a mnoho domů a infrastrukturních zařízení již bylo zničeno.

V našem městě už 17 dní nic nefunguje, není dopravní spojení. Chybí potraviny, léky i pohonné hmoty. Dobrovolnické organizace se snaží organizovat pomoc starším lidem, dětem a lidem s postižením.

Téměř všechny nefungují, protože ohrožení života je velmi vysoké. Neustále se ozývá letecký poplach a údery jsou prováděny z raketometů nebo letadel. Mnoho lidí zůstalo bez střechy nad hlavou (domy jsou zničené, není zde topení, světlo, voda).

Ženy s dětmi, které si to přejí, jsou z Charkova odváženy do jiných ukrajinských měst nebo do zahraničí. Mnoho rodin s postiženými dětmi zůstává ve městě.

15. března, Charkov

Moje rodiny bohužel neposlaly ani jednu z těchto informací. Nemohu se dovolat. Před několika dny jsem se dovolala jen jedné mamince, která musela pomoci několika dalším z nás.

Zřejmě je tam všechno velmi špatně, a to nejen s připojením.

15. března, Charkov

Máme tu ostřelování, schovávám se v krytu.

Rodina potřebuje měsíčně 450-600 eur v závislosti na počtu členů rodiny.

Banky fungují pouze přes internet.

V následujících dnech máme zakázáno vycházet ven a pohybovat se po městě, protože pravděpodobně dojde k silnému raketovému útoku.

Přijímání a rozdělování finančních prostředků je proto možné pouze prostřednictvím bankovních karet.

Chersonská oblast

9. března, Cherson

Situace je špatná. Je to velmi těžké. Banky nefungují. Obchody stále fungují, ale pouze s hotovostí.

Potřebujeme všechno.

Všichni zůstali. Je tu 42 dětí.

16. března, Cherson

Humanitární pomoc neexistuje, všude kolem jsou okupanti, na Krym můžete jet, pokud tam máte rodinu, ale nikdo nechce.

Chmelnycká oblast

23. března, Khmelnytskyi

Žiji ve velkém městě Chmelnyckyj, kde je život rušný bez ohledu na roční období. Na ulicích je vždy spousta lidí, kteří spěchají, na silnicích je velký provoz, ulice jsou přeplněné domy. Když do mého města přijde jaro, stává se opravdu kouzelným. V ulicích a alejích, v parcích a zahradách rozkvetne a zazelená se spousta stromů. Jsou tu dlouhé aleje kaštanů a divokých jabloní, třešní a višní. Máme nádhernou botanickou zahradu, která se na jaře mění v pohádku, a vůbec se naše město stává jednou velkou květinovou zahradou. A nekvete jen stromy, ale i květiny na záhonech - tulipány, narcisy, pivoňky, růže, šeříky a další. Ach, jak já miluji své město. Narodily se mi tu děti. Každý den jsem chodila ven se svou "zvláštní" dívkou. Procházely jsme se ulicemi. Ukazovala jsem jí krásy přírody a cestou jsme si povídaly o každém ročním období.

A pak přišel ten strašný černý den 24. února, který v našem životě převrátil všechno naruby. Začal monotónní každodenní život o přežití. Každý den jsme v našem městě slyšeli sirény. Děsí nejen děti, ale i dospělí. Nikdy předtím jsme nepoznali, co je to válka. Nikdy jsme nedrželi v rukou zbraně. A teď máme každodenní strach z hrozné války. Každý den jsme museli pohřbívat ukrajinské vlastence. Naše srdce bolí a krvácí.

Jen modlitby a slova k Bohu - odpusť a zachraň Ukrajinu! Tak to cítím a co si myslím, když má dcera musí utíkat do vlhkého sklepa a odmítá, nechápe, co se děje, nikdy nerozumí slovu "agresor", říká: "Člověk je dobrý, neublíží mi".

Zůstal jsem sám se svou bolestí. Musím s dcerou chodit do práce a pomáhat vnitřním uprchlíkům, kterým Rusové zničili domovy a oni jsou teď bez domova. Dělá to se svou dcerou, protože ona nebude s nikým jiným než se svou matkou. Nebude jíst, pít ani spát, pokud jí máma nebude nablízku.

V noci křičím do polštáře a zdá se mi, že se celá planeta chvěje bolestí, mou bezmocí, že nemohu nic dělat, že nemohu zastavit válku.

Ale dnes se mě dcera zeptala: "Proč pláčeš?" Utřela jsem si slzy a odpověděla: "Zlato, na ulici je válka." Zeptala se znovu: "Bolí válka?" A já neměl odpověď! Hned nakreslila několik obrázků a podala mi je: "Vezmi si je, mami, neplač".

Všiml jsem si, že v těchto kresbách je strach, který se skrývá v její představivosti.

V životě jsme si prošli mnoha utrpeními, ale takové utrpení, které se nyní odehrává na Ukrajině, to je hrůza, neustálá bolest, slzy, zoufalství, strach. Jen víra v Boha nám dává sílu!

Máme dost mrtvých: umírá ukrajinský národ, umírají nevinní lidé, umírají nevinné děti! Věříme, že přijde čas, zaskví slunce a my opět budeme pěstovat květiny, sázet zahrady a rodit děti. Teď však potřebujeme pomoc, podporu a pochopení!

Kirovohradská oblast

3 Březen, Kirovohradsko

Jsem předsedkyní organizace matek postižených dětí a zdravotně postižených osob. V

Kirovohradském kraji je díky Bohu vše v klidu.

Dnes poprvé po 8 dnech nebyl vyhlášen letecký poplach.

Nejdřív potřebujeme léky a pleny! V lékárnách nic není. Rodiče píší, že se jejich děti necítí dobře.

Kyjevská oblast

4 Březen, Kyjevská oblast

Město bylo obklíčeno. Jsme na hraničním území s Běloruskem. V okolí probíhají boje v okolních vesnicích a ve městě Černihiv.

V lékárnách došly potřebné léky a obecně v obchodech už několik dní docházejí všechny dostupné zásoby z prázdných regálů. Městská správa má

zavedené pečení chleba, dodávka mléka z farmy a brambor v místních minipekárnách. Na tyto produkty se stojí dlouhé fronty a ne vždy je jich dost pro všechny.

Do centra je dodáváno mléko a chléb. Pracuji jako ředitel centra a aktivně se podílím na distribuci produktů. Centrum je obecní institucí. V roce 2021 poskytlo Centrum služby sociální rehabilitace 265 osobám. [...]

Obyvatelé města dnes potřebují potraviny, léky, pitnou vodu, hygienické potřeby a pleny.

Vzhledem k tomu, že v blízkosti města Slavutich probíhají aktivní boje, denně se rozezní sirény a letecký poplach. V této době někteří lidé na našich odděleních sestupují do sklepů a někteří zůstávají doma (nacházejí se na chodbách nebo v koupelnách).

10. března, Kyjevská oblast

V současné době řada členů organizace dočasně odvezla své děti do zahraničí. Rodiny, které zůstaly, nemají dostatek léků nebo jsou léky velmi drahé. Ceny rostou každým dnem.

U výrobků: stále je můžeme koupit v obchodech, ale ceny začaly růst, myslím, že rodiče brzy nebudou mít peníze.

S některými našimi členy máme spojení. Ti, kteří zůstali na Ukrajině, v Kyjevě, žijí převážně ve 2-3 okresech v blízkosti naší organizace.

Podle našeho názoru budeme po skončení válečných akcí velmi silně potřebovat psychologickou podporu pro rodiče. Situace je nyní s pomocí dětí velmi obtížná - mnoho z nich zažilo stres a na obnovu jejich psychického stavu bude třeba vynaložit mnohem více prostředků než dříve. Na to zatím neexistují žádné zdroje. Naši dospělí studenti budou potřebovat větší intervenci ze strany učitelů.

10 Březen, Kyjevská oblast

Snažím se být v kontaktu s každým, na koho se mohu obrátit, a vidím, že se stav našich rodin mění. V prvních dnech jsme byli všichni v šoku. Pak se začali učit žít v tak hrozném stavu. Nyní je bolesti stále více, protože dostáváme zprávy o smrti a zkáze od přátel a příbuzných z předměstí Kyjeva a dalších měst Ukrajiny.

Dnes mají rodiny, které byly kontaktovány, k dispozici jídlo a vodu. S léky je to složitější, protože se obtížně shánějí. Nejsou však kritické.

Nejproblematictější je, že tato situace je nestabilní a může se kdykoli zhoršit.

Především potřebujeme pomoc při podpoře a normalizaci každodenního života lidí s postižením. V Kyjevě existují dobrovolnické iniciativy, které pomáhají s nápady a věcmi, lidé si pomáhají navzájem.

Ve městě je však situace velmi odlišná. Záleží na tom, kde rodina geograficky žije. Záleží na čtvrti nebo ulici.

Pro zajištění potravin a věcí pro rodiny je překážkou vzdálenost. Město je rozlehlé, komunikace mezi obyvateli pravého a levého břehu je obtížná, je nedostatek pohonných hmot pro auta, pěší vzdálenosti jsou dlouhé a je to nebezpečné.

Hlavní činností naší organizace je podpora a zajištění každodenních aktivit pro děti a mladé lidi s postižením, zejména s těžkým, komplexním a mentálním postižením.

Tuto službu dostalo až 20 rodin. Mnoha dalším rodinám bylo poskytnuto poradenství.

Mnoho rodin bylo evakuováno, některé zůstaly v Kyjevě. Někteří se bohužel neozývají.

Pomoc potřebují jak ti, kteří jsou v Kyjevě, tak ti, kteří se nacházejí po celé Ukrajině na bezpečnějších místech.

Každým dnem je pomoc stále potřebnější, protože problémy se hromadí.

A obávám se, že s koncem války to bude po nějakou dobu finančně velmi obtížné, protože většina z nich bude finančně i intelektuálně nesmírně vyčerpaná.

Pomoc potřebují i zaměstnanci našeho centra, kteří nyní zůstávají bez výplaty.

11 březen, Kyjev

Založil jsem speciální školu života pro děti a mladé lidi s autismem, mozkovou obrnou, epilepsií a dalšími postiženími. Naše "škola-život" vzdělává děti s těžkým postižením. Děti, jejichž matka pracuje na noční směny, zůstávají v prostorách "školy-života" i v noci.

Dnes jsou všechny děti a dospělé děti u svých matek. [...]

Učitelé, vychovatelé a sociální pracovníci nebudou dostávat plat, protože nejsme státní, ale soukromá organizace.

11. března, Kyjevská oblast

Kvůli nedostatku elektřiny se již třetí den zastavila mobilní komunikace a internet. [...] Město naléhavě potřebuje mobilní generátory elektřiny, mouku a vybavení pekáren. Udržuji osobní kontakt s rodinami.

11. března, Kyjevská oblast

Naši organizaci tvoří 50 rodin s dítětem nebo osobou se zdravotním postižením. Se všemi jsme v kontaktu a snažíme se pomáhat s jídlem.

Až do dneška jsme byli relativně v klidu, ale už začaly sabotáže a letecké útoky.

Bohužel si myslím, že naše město to nejhorší teprve čeká, protože ve městě máme mezinárodní letiště, které se útočníci určitě pokusí obsadit.

Situace s potravinami je v současné době víceméně pod kontrolou, existuje mnoho místních dobrovolnických organizací, které pomáhají na místě s potravinami a vodou.

V současné době je problém s léky, protože řada léků není v lékárnách k dispozici nebo je není možné zakoupit kvůli nedostatku finančních prostředků. Jedná se o něco, co je naléhavě potřeba, co lidé musí denně užívat a bez čeho se neobejdou.

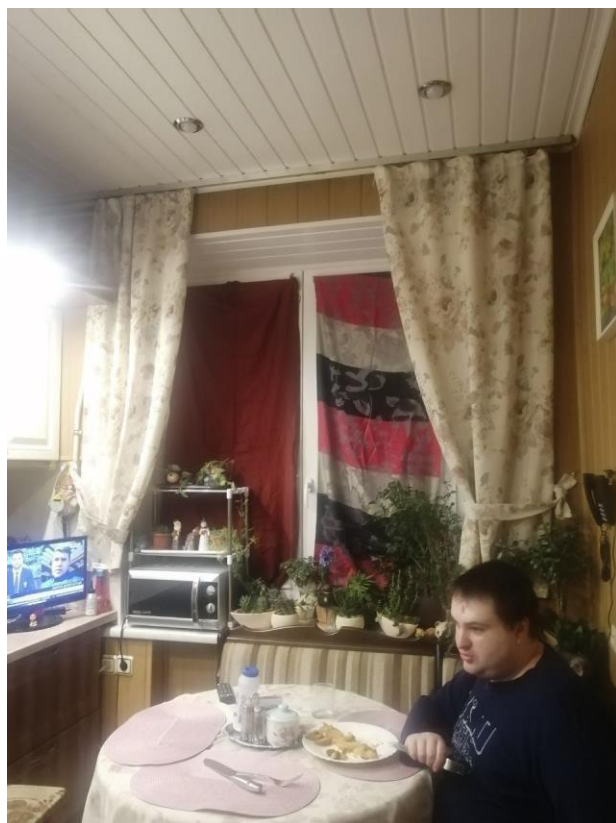
11. března, Kyjevská oblast

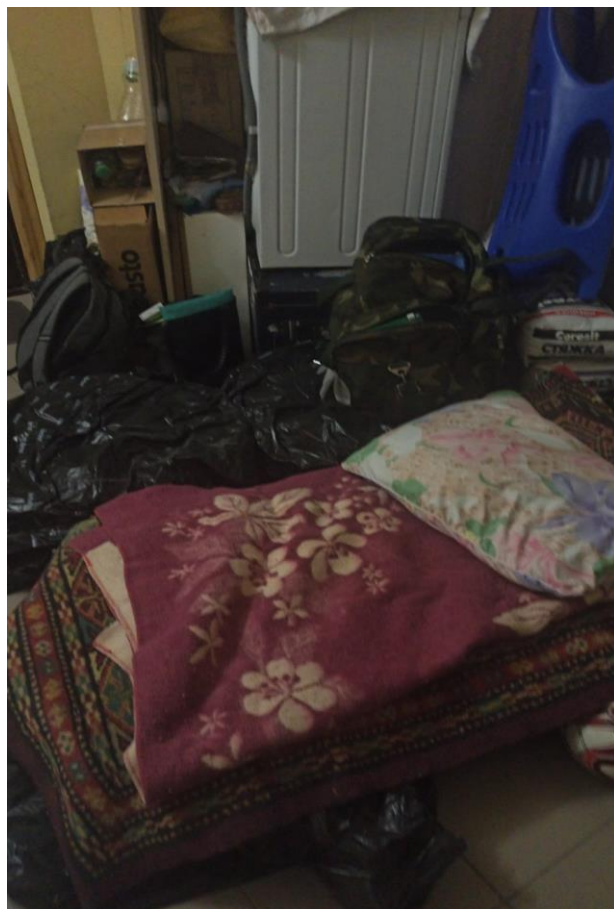
Většinou se jedná o svobodné matky s dětmi. Organizace se jim snaží pomoci opustit zemi tím, že je odveze k rumunským a polským hranicím.

Většina rodin uvízla v Kyjevě a nemůže se pohybovat. Stále jsme schopni organizovat pomoc a podporu, banky stále fungují.

16. března, Kyjevská oblast

V našem městě Slavutich zatím není k dispozici pevné připojení k internetu. Vedení je poškozené a nevíme, kdy budou problémy odstraněny. Banky proto zatím nefungují.

Lvovská oblast

3. března, Lvov

Lidé se zdravotním postižením a jejich rodiny potřebují léky, potraviny, toaletní papír atd., které nyní nejsou v našich obchodech dostupné. Většina rodičů byla v březnu bez práce. Nebudou mít dostatek prostředků na nákup léků, hygienických potřeb a potravin. Potřebují také pleny pro dospělé (S, M, L, XL).

Potřeba jsou také věci, které jsou potřebné během pobytu v protiatomovém krytu (spací pytle, lucerny, powerbanky, pitná voda, karimatky, skládací židle a stůl, termoska).

Přibližný počet potřebných osob je 30 (osoby s nízkými příjmy, s dětmi nebo dospělé osoby se středně těžkým nebo těžkým zdravotním postižením).

V našem městě a okolních vesnicích žijí také rodiny uprchlíků z jiných měst Ukrajiny. Je jich asi 400. Přibližně 150 z nich skutečně potřebuje pomoc.

3. března, Lvovská oblast

Od zavedení stanného práva přešli sociální pracovníci na online režim práce. Neustále pracujeme s rodinami, které vychovávají děti/mládež s mentálním postižením - po telefonu, ve skupinách Messenger.

Dobrovolníci-zaměstnanci šicích a kuchařských dílen začali šít ručníky a péct perníčky pro potřeby naší komunity z materiálů, které zůstaly v organizaci.

Rodiny zůstávají stále doma, protože i naše město bylo ostřelováno a neustále se ozývá letecký poplach. Našimi příjemci jsou rodiny dětí a mladých lidí s mentálním postižením (těžké formy autismu, epilepsie, mentální postižení).

Rodiny jsou nyní ve stavu šoku, nepochopení a bezmoci, podniky přestaly fungovat a rodiče nepracují. Ze seznamu členů naší organizace odešly pouze 2 rodiny (jedna do zahraničí a jedna na Ukrajinu).

Téměř polovinu našich rodin tvoří rodiny žijící ve venkovských oblastech, kde jsou možnosti nákupu nejn nutnějších věcí velmi omezené. Mnoho rodin žijících ve městě (mnoho rodin pochází z venkovských oblastí) začalo přijímat lidi z Kyjeva a Oděsy. A již nyní přichází mnoho žádostí s prosbou o věci nejn nutnější - potraviny, léky, hygienické potřeby, pleny pro dospělé.

9. března, Lvov

Dnes čelíme novým výzvám spojeným s vojenskou agresí Ruska proti Ukrajině a zavedením válečného stavu. Situace je mimořádně složitá a nepříteli optimistická. Poplach zní několikrát denně, bez ohledu na to, zda je den nebo noc.

Většina matek, které nemají fyzickou sílu, zůstává během leteckých útoků v bytech s dospělými.

Mnoho lidí z našich zařízení, asi 300 osob, včetně dětí a mladých lidí s postižením a jejich rodin, zůstalo bez základních prostředků k životu a bez lékařské péče a léků.

Pro všechny ukrajinské děti je to velmi těžké období a my musíme udělat vše pro to, abychom jim pomohli. Děti a mladí lidé s postižením, stejně jako my všichni, chtějí mít možnost uspokojit alespoň své základní potřeby. Vědí, že si to zaslouží, protože tuto šanci by měl mít každý. Mnoho z nich je nyní opuštěno a nemůže se kvůli svým "zvláštním potřebám" evakuovat.

Společně musíme dokázat, že postižení neznamena problém.

9. března, Lvov

Středisko působí v této krizové situaci. Poskytujeme podporu našim 400 klientům a jejich rodinám, kteří zůstávají na Ukrajině, a dočasně usazeným uprchlíkům, kteří hodlají vycestovat do zahraničí.

Krmíme je, naši zaměstnanci mají službu na nádraží a setkávají se s lidmi s postižením.

9. března, Lvovská oblast

Situace v našem regionu je víceméně klidná. Naše organizace je aktivní. Před válkou jezdili členové naší organizace do našeho centra na pobyt a komunikaci, částečné školení dobrovolníků. Máme k dispozici jednu místnost. Potřebujeme pomoci s léky, protože lékárny vše vyprodaly.

Velmi těžká psychická zátěž pro rodiče a členy rodiny.

11. března, Lvov

Ve Lvově stále pracujeme s dětmi, které nechodí a nemluví, s dětmi s těžkým postižením.

Všechno je stále otevřené, ale lidem nezbývá moc peněz.

Máme stabilní situaci, uprchlíků je hodně, více než 200 tisíc. Máme vodu, plyn, elektřinu.

V dobách míru všechny organizace fungovaly dobře, ale nyní zůstáváme doma s dětmi.

16. března, Lvov

Jsme tranzitní zastávkou pro osoby se zdravotním postižením a děti se zdravotním postižením cestující do zahraničí. Pobývají u nás od 1 do 7 dnů. Týdně k nám přijíždí 20-40 takových rodin.

Ve Lvově nyní žije 250 rodin, které podporujeme.

18. března, Lvov

Daří se nám uspokojovat naše základní potřeby, ale celá země je pod velkým tlakem i mimo válečné oblasti kvůli nedostatku a vysídleným lidem.

Dnes se poprvé ozvala střelba.

18. března, Lvov

Situace rodin s osobami se zdravotním postižením je nyní složitější. Některé rodiny odešly do zahraničí. Ty, které zůstaly, trpí důsledky válečného stavu. Některé rodiny nemají možnost nakoupit potraviny a hygienické potřeby. Většina rodin potřebuje větší zapojení, podporu a pomoc.

Potřebujeme pomoc s potravinami, potravinovými balíčky, léky a hygienickými potřebami.

21. března, Lvov

Rádi bychom vás informovali, že navzdory situaci, která vznikla v důsledku akcí okupantů - Ruska, organizace pokračuje v realizaci rehabilitačních programů. Rehabilitace žen s rakovinou prsu, rehabilitace pacientů s onemocněním pohybového aparátu, pronájem rehabilitačních zařízení, rehabilitace mladých zdravotně postižených lidí s mentálním postižením a dětskou mozkovou obrnou.

Mykolajivská oblast

8. března, Mykolajivská oblast

Situace ve městě je složitá. Každý den se ostřeluje, každou hodinu je vyhlášen letecký poplach. Ve městě je asi více než 3 tisíce dětí a lidí s mentálním postižením.

Rodiny se bojí nechat děti a staré lidi jít ven pro jídlo a potřebné léky. Situace v rodinách je alarmující. Děti s autismem se stávají agresivními. Děti s Downovým syndromem upadají do hluboké deprese.

Převážně dětí s dětskou mozkovou obrnou do protiatomových krytů je velmi problematická.

Kromě toho se zde nachází útulek pro osamělé staré lidi - městské geriatrické centrum. A 3 specializované internátní školy. O všechny tyto lidi se starají dobrovolníci těchto nadací.

Je zde prostor pro distribuci humanitární pomoci. Máme nepřetržitou komunikaci.

16. března, Mykolajivská oblast

V postižených oblastech je 310 rodin se zvláštními dětmi a 350 vysídlených osob, které jsou nyní umístěny v internátních školách.

Z důvodu přerušení komunikace a světla se vám ozvu později. Nyní se veškeré úsilí soustředí na organizaci evakuace a umístění lidí, kteří přicházejí z propasti a snaží se získat střechu nad hlavou.

Oděská oblast

9. března, Oděsa

Organizace pomáhá lidem, kteří nemohli opustit město (20 osob). Ale nemáme už žádné peníze.

Situace je obtížná, lidé mají strach, mnozí z nich nedostali důchod. Potřebujeme pomoc, máme vodu.

Nedostáváme věci.

19. března, Oděsa

Mladí lidé se zdravotním postižením pletou maskovací sítě pro naše vojáky. Přidávají se i jejich rodiče.

Poltavská oblast

10 Březen, Poltava

Sirény zvoní neustále, dnes osmkrát, ale nebojuje se, žádní Rusové. Stále je tu naprostý klid.

Obchody a banky pracují

Organizace pomáhá malým dětem se zdravotním postižením.

11 Březen, Poltava

Naše instituce nefunguje od začátku války. Stejně jako během karantény Covid-19 jsou děti a osoby se zdravotním postižením doma. Personál také přestal pracovat. Je velmi obtížné organizovat dálkové kurzy pro děti a osoby s mentálním postižením.

Samozřejmě potřebujeme pomoc s potravinovými balíčky a hygienickými soupravami.

Humanitární pomoc charitativních a dobrovolnických organizací je poskytována především vnitřně vysídleným osobám. Jedná se především o potraviny a hygienické potřeby.

V současné době je potřeba sociální podpora pro děti a osoby se zdravotním postižením, ale vzhledem k neustálé hrozbě leteckého bombardování (několikrát denně) a nemožnosti rychle se před bombardováním ukrýt, nemůžeme riskovat personál.

12 Březen, Poltava

Přestože Poltavu opustily tisíce lidí, matky s dětmi s mentálním postižením ve městě zůstávají. Pro tyto děti je obtížné zvládat stres na cestách a pobyt v cizím městě. Proto se snažíme držet pohromadě a zůstat doma. Je tu 114 lidí.

Ve městě nejsou žádné ruské jednotky. Město je tranzitním místem pro uprchlíky z aktivní válečné zóny, takže je zde hodně lidí.

Pro potřeby postižených lidí nakupují dobrovolníci vše potřebné v obchodech a lékárnách, takže vzniká určitý nedostatek zboží. Obchody, banky, lékárny a nemocnice jsou otevřené.

Naše vzdělávací a rehabilitační centrum dočasně zastavilo rehabilitační programy pro děti. Správa pracuje. Prostory organizace jsou vybaveny protiatomovým krytem a sběrným místem humanitární pomoci.

Lidem docházejí peníze. Není možné koupit některé léky, dietní potraviny, hygienické potřeby, zejména pleny.

Poltava je plná psů a koček, kteří zůstali bez majitele. Lidé utíkali z města a zvířata nechávali na nádraží a ve svých domech. Mnoho zvířat také lidé při evakuaci odnášejí s sebou. Nejedná se pouze o jednotlivá zvířata, ale také o celé chovy.

Sumská oblast

10. března, Sumská oblast

Nyní je v našem městě klid, ale hrozí letecké ostřelování a palba, téměř každý večer houkají sirény a my se schováváme v krytech, všechny silnice jsou zablokované, dodávky léků a potravin do obchodů téměř neexistují, regály obchodů jsou téměř prázdné, na potraviny, které jsou k dispozici, se stojí dlouhé fronty. Děti mají velký strach.

Komunální služby fungují, voda teče a situace s léky je obtížná.

Volyňská oblast

4. března, Volyňská oblast

Nepřátelstvím trpí všichni lidé, ale nejzranitelnější jsou lidé se zdravotním postižením, děti a starší lidé.

Naše nevládní organizace pomáhá osobám s mentálním postižením a jejich rodinám. Působili jsme před začátkem invaze ruských vojsk na Ukrajinu. Nacházíme se na západní Ukrajině, na hranicích s Polskem a Běloruskem.

Zatím se na naše město nestřílelo, ale letecký poplach je vyhlašován 5-7krát denně. I když první den jsme měli na letišti vypálené rakety. Několik matek s postiženými dětmi odjelo do Polska.

Naše organizace pomáhá 60 rodinám, které mají děti a dospělé děti se zdravotním postižením. Tyto rodiny mají obvykle malou finanční částku, protože žijí z důchodů pro děti se zdravotním postižením. V blízké budoucnosti se tedy jejich finanční situace zhorší. Mnohým z nich došly zásoby potravin. Potřebují potraviny nebo prostředky na jejich nákup.

V lékárnách není dostatek léků nebo jsou ceny pro osoby se zdravotním postižením nepřiměřené. Stejně je to s hygienickými potřebami.

Zakarpatská oblast

4 Březen, Užhorod

Žijeme na západní Ukrajině a v našem regionu je zatím klid...

V našem regionu je však obrovské množství uprchlíků. Statistiky však neuvádějí, kolik z nich jsou lidé se zdravotním postižením. Lidé chodí do uprchlických bytů, všechny ubytovny jsou už plné, usazují se ve školách a školkách.

Počet oficiálně registrovaných uprchlíků činil asi 60 tisíc osob (podle statistik 7-10 % z nich tvoří osoby se zdravotním postižením).

Nastává krize: v obchodech dochází zboží, chybí antiepileptika, hygienické potřeby.

5 Březen, Zakarpatská oblast

Jsem předsedou organizace, která podporuje 60 rodin a dospělých s mentálním postižením.

V našem městě se nacházejí 3 psychoneurologické internáty a Regionální rehabilitační centrum pro osoby se zdravotním postižením.

Situace ve městě je velmi obtížná. Zapojili jsme se do pomoci uprchlíkům, kterých je nyní více než našich obyvatel, a jejich dětem. A také podporujeme armádu.

Potřebujeme dlouhodobě skladované produkty, potraviny, pleny, léky, oblečení, příkrývky. Nářadí, balená voda, svítilny atd.

11 Březen, Zakarpatská oblast

V současné době máme kontakty s rodinami, které se starají o děti a mladé lidi s postižením. Měli jsme sociální dílny, ale ty jsou v současné době zavřené a rodiny jsou vzhledem k okolnostem v psychickém šoku.

12 Březen, Užhorod

Dnes v 5.30 byl poprvé vyhlášen letecký poplach.

Je zde sedm rodin s osobami se zdravotním postižením. Seznam rodin se bude nadále rozšiřovat, protože lidé budou přicházet ve velkých skupinách.

14. března, Zakarpatská oblast

Omlouvám se, že jsem trochu chaotický, ale neustálé sirény mi znemožňují se soustředit.

17. března, Zakarpatská oblast

Jsem předsedou organizace, která sdružuje více než 200 rodin s dětmi se zdravotním postižením a mladých lidí se zdravotním postižením. Jsme s nimi v kontaktu. Nyní poskytujeme psychologickou pomoc.

Město je okupováno. Není tu plyn, topení, částečně ani světlo. Opravdu potřebujeme pomoc. Máme problém s potravinami, léky, teplým oblečením, dekami, ohřívači. Jsme ve spojení s rodinami a budeme schopni mezi ně pomoc rozdělit.

Záporožská oblast

11. března, Záporožská oblast

Naše město je prozatím stabilní, ale napjaté. Sirény nezvoní neustále, ale mnoho podniků je zavřených, lidé přišli o práci. Mnozí opustili své byty a evakovali se na západní Ukrajinu nebo do Polska, na Slovensko atd. Ti, kteří zůstali, se podílejí hlavně na vytváření opevnění, pracují jako dobrovolníci a pomáhají evakuovaným z okupovaných území.

V mnoha městech regionu probíhají boje nebo jsou dočasně pod nadvládou útočníků. Rodiče dětí s autismem, kteří v těchto městech žijí, uvádějí, že nemají teplo, docházejí zásoby potravin, není k dispozici elektřina, jsou problémy s mobilní komunikací a platbami kartou.

Ale nejhorší je, že okupanti začali ovládat obyvatelstvo propagandou - zmocnili se místního rozhlasu a vyprávějí, jak se pod Ruskem budou mít všichni dobře, pouštějí do éteru meditační hudbu a zprávy sdělují intonací, která se používá při neurolingvistickém programování.

Berďansk, Orechov, Pologi, Guljajpole a Tokmak jsou pod okupací. Lidé s dětmi s autismem nemají možnost odejít, protože okupanti je u zátarasů nepropouštějí.

V našem městě jsou totiž dnes léky vyprodané, protože v prvních dnech války lidé nakupovali s předstihem a všechny zbytky v lékárnách byly vyprodané.

Rodiče z obsazených měst regionu hlásili, že v obchodech dochází potraviny a voda, protože není zásobování, lékárny v těchto městech jsou také zavřené, protože není zboží. Okupanti nepropouštějí humanitární dodávky a nesnaží se zásobovat lidi ze sociálně nechráněné kategorie.

Do našeho města již přijíždějí první autobusy s evakuovanými a dobrovolníci na vlastní náklady nakupují potraviny a léky, aby těmto lidem pomohli.

Supermarkety mají otevřeno od 9:00 do 16:00, výjimečně do 17:00 - a na konci pracovního dne jsou regály prázdné.

Pracuje zde několik dobrovolnických organizací a o naše rodiny se stále stará sociální služba.

Nyní je těžké říci, které potřeby jsou prioritní nebo budou brzy potřeba.

Naše rodiny stály před těžkou volbou:

- zůstaňte doma a připravte se na ochranu svého města, domova, dítěte a rodiny,
- evakuovat společně se všemi lidmi na západní Ukrajinu nebo do zahraničí s jasným vědomím, že tam na nás a naše děti nikdo nečeká a budeme tam těžkou sociální zátěží.

Jen málo rodin souhlasí s odjezdem, protože evakuace může způsobit zhroucení dětí a mladých lidí s autismem a zhoršení jejich stavu.

Záporoží

Žytomyrská oblast

4. března, Žytomyrská oblast

Jsem vedoucím charitativní organizace, která se zabývá pomocí sociálně slabým dětem a mladým lidem. Máme denní centrum pro mladé lidi s mentálním a tělesným postižením. Zabýváme se také fyzickou rehabilitací dětí a mladých lidí s postižením.

Nyní nemůžeme kvůli válečnému stavu vyučovat. Udržujeme telefonický kontakt, navštěvujeme dobrovolníky, kteří nám v případě potřeby pomáhají.

Ještě pár dní války a dojdou nám zásoby jídla, potřebujeme prostředky osobní hygieny.

16. března, Žytomyrská oblast

Postižení lidé a děti, kteří mohli odjet, již odjeli, pouze ti nejpostiženější zůstali kvůli nedostatku dopravních prostředků (pro převoz ochrnutých osob a/nebo osob na invalidním vozíku jsou zapotřebí speciální vozidla).

Dobrovolníci pomáhají, jak jen to jde, ale k evakuaci potřebují vozidla.

16. března, Žytomyrská oblast

Na naše město včera dopadly bomby. Jeden člověk byl zabit a tři zraněni.

Naše organizace funguje, pomoc dostáváme přímo prostřednictvím Koalice a od zahraničního dobrovolníka, který sám shromažďuje humanitární pomoc pro naše děti s postižením.

Existují humanitární střediska, kde mohou lidé s průkazem dítěte nebo osoby se zdravotním postižením požádat o to, co potřebují. Ale ne všechno a ne všude tam je.

Vše, co obdržíme od dobrodinců, rozdělujeme mezi členy naší organizace, která v současné době sdružuje 128 osob se zdravotním postižením a jejich rodinných příslušníků. (Těch, kteří zůstali na Ukrajině z 202 lidí, kteří tam byli před válkou.)

Přicházejí k nám i lidé, které jsme před válkou neznali.

16 Březen, Žytomyrská oblast

Mnoho rodin zůstalo na Ukrajině, jsou rodiny, které odešly na vesnice k příbuzným, jsou rodiny, které žijí ve městě. V organizaci je 25 rodin a všechny samozřejmě potřebují pomoc.

I ti, kteří odešli do zahraničí, mají potíže, například s bydlením, stravou, rehabilitací.

Děti jsou zavřené mezi čtyřmi stěnami, nemají správnou komunikaci. Po explozích má mnoho lidí strach vyjít na ulici. Všechny naše úspěchy přišly vniveč.

17 Březen, Žytomyrská oblast

Situace je víceméně klidná.

Sirény a alarmy jsou zapnuté často, ve dne i v noci. Město a region trpí raketovými a bombovými útoky. Civilní obrana některé zastavuje. Naši obránci adekvátně brání oblohu, o sestřelených raketách a letadlech se dozvídáme až druhý den. Jsme našim obráncům velmi vděční.

Situace s potravinami je normální. V obchodech a na trzích lze koupit téměř vše, co potřebujete.

S léky jsou určité problémy, ale slibují, že brzy poskytnou všechny lékárny. Léky a potraviny lze získat v městských dobrovolnických centrech, kterých je nyní ve městě dostatek. V těchto organizacích lze získat také oblečení a věci osobní hygieny.

Většina rodin zůstává ve městě, asi 40 rodin.

Největší problém máme s jednou rodinou se dvěma dětmi s mentálním postižením. Po výbuchu rakety jsou nyní bez domova. Tato rodina odešla do vesnice v regionu. Nemají se kam vrátit, dům je zničený.

Všichni ostatní členové naší organizace žijí doma. Během poplachů se schovávají ve sklepích nebo doma v koupelnách.

Zní to asi děsivě, ale každý už je unavený z toho, že se bojí. Přežili jsme jeden den a díky Bohu.

Mimo Ukrajinu

23. března, Česko

Jsem v Česku se svými mladšími dětmi. Práci zatím neseženu, inkluze u nás není a dítě bude do školky vodit jen asistentka. Bohužel jím být nemohu.

Ale zvažuji volná místa a doufám, že brzy budu moci pracovat.

Vaše pomoc nám umožní žít nějakou dobu v cizí zemi a pokračovat v online výuce. Moc děkujeme. Sláva Ukrajině! Všichni se těšíme na vítězství, těšíme se, až se budeme moci vrátit na rodnou Ukrajinu!

23. března, Polsko

Dítě teď opravdu sahá po dětech, hraje si s dětmi ze sousedství, i když neumí ukrajinsky. Učíme se nová polská slovíčka.

Existují však pro nás některé problematické aspekty. Jsou spojeny se speciální školou nebo speciální školkou pro mého syna. Dítě je adaptabilní, chodil do běžné školky v Kyjevě, ale mohou se objevit nějaké otázky ohledně jeho chování tady v Polsku. Proto zde hledáme specializovanou školu. Chlapec je 6 let, Může už chodit do první třídy. Hledáme pro něj speciální školu, kterou je velmi těžké najít. Ale nejdříve musíme najít bydlení, a bydlení musí být pronajato na šest měsíců, to je nejméně. Speciálních škol je velmi málo, většina je pro polské děti.

Šli jsme do jedné placené školky, nebyli proti tomu, aby ho vzali, ale nemají ukrajinsky mluvící učitelku, proto může být problém v interakci. Teď shánějí urgentně a rychle několik dalších dětí a učitelku.

Od 26. února žijeme s jednou rodinou v Polsku, myslím, že tato rodina je námi zatížena. Všechno nám překládají, řeší za nás všechny problémy spojené s polštinou.

Poslali jsme více než 30 e-mailů, abychom dítě zajistili. Pokud syna zařídím, bude to výchozí bod pro hledání bydlení, pro hledání práce. Nechceme si vzít status uprchlíka a přinést Polsku další zátěž, je teď velmi přetížené našimi lidmi. Ale jsme v této pozici, vzdáváme se, protože když nenajdu příležitost pro dítě, tak zůstanu i bez možnosti mít práci, tak to opravdu chci. Bylo by skvělé, kdyby chodil do normální školy, ale jak bude zvládat všechn ten stres, i kvůli jazyku...?

Polsko stále vyžaduje překlad všech dokumentů do polštiny, ověřený notářem, to vše není levné a nejde to rychle, neměli jsme čas na komisi, kterou jsme museli absolvovat 25. února v Kyjevě. To by nám umožnilo mít doklad o synově zvláštním právu.

potřeby. Byl vyšetřen odborníky, ale nemáme žádný dokument o jeho potřebách. Nechápu tedy jasně, která instituce je pro něj nejlepší, navíc Poláci požadují i výsledky této komise. Jsme alespoň připraveni projít tuto komisi online. Volala jsem na ukrajinské úřady, protože bez toho to nemohu zařídít, nemohu také získat přístup k zaměstnání.

Co se týče ostatních aspektů našeho života, Poláci jsou velmi dobromyslní, nic nám nechybí, ale já nevím.

chtít být přítěží. Chci si také najít vlastní bydlení a žít život, ve kterém budu moci plně fungovat.

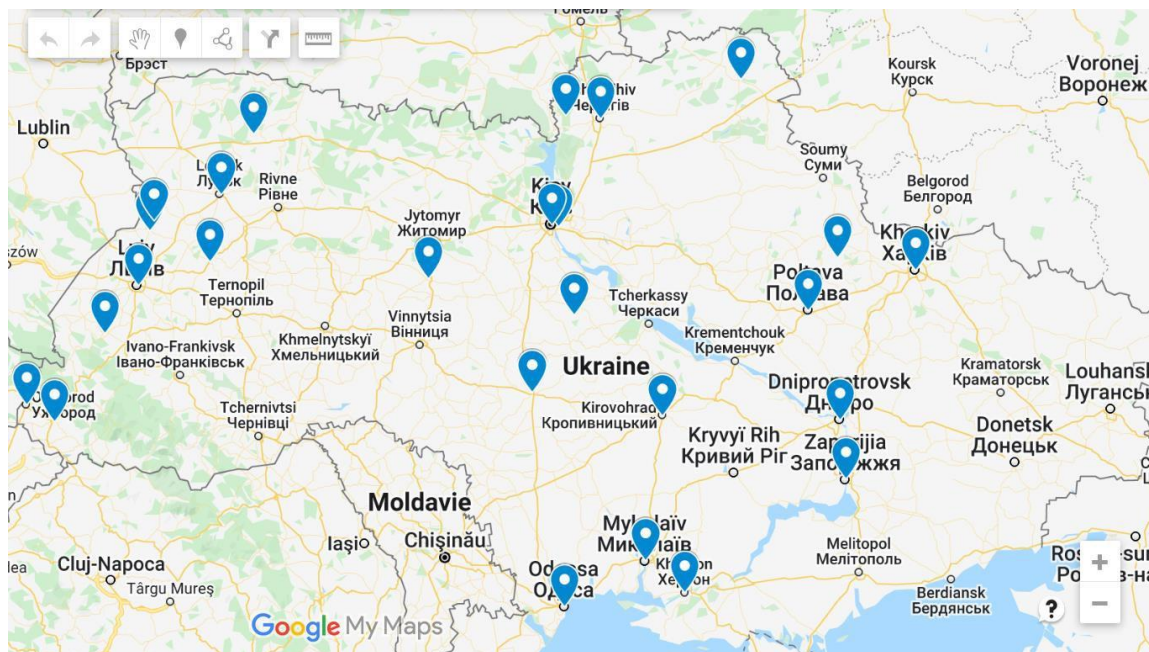
Jak jsme se tyto příběhy dozvěděli

Před válkou se Koalice obrátila na organizaci Inclusion Europe a upozornila na situaci lidí s mentálním postižením a jejich rodin a na to, jak je předválečná situace ovlivňuje.

Po vypuknutí války zůstalo evropské začlenění v úzkém kontaktu s koalicí.

Začali jsme také kontaktovat členy koalice, abychom měli přímou komunikační linku.

2 osoby hovořící ukrajinsky a rusky kontaktovaly tyto organizace telefonicky nebo prostřednictvím aplikací pro zasílání zpráv. Komunikace byla často obtížná z důvodu špatného spojení, ukrývání osob apod.

Mapa zobrazující umístění organizací na Ukrajině, s nimiž hovořila společnost Inclusion Europe.

Celoukrajinská koalice

Koalice sdružuje 118 místních organizací z celé Ukrajiny.

- Jedná se většinou o rodinné organizace pro osoby s mentálním postižením.
- Dohromady představují 14 000 rodin.
- Koalice je členem Inclusion Europe od roku 2019.

Podtitul: Celoukrajinská koalice nevládních organizací pro osoby s mentálním postižením

- Režisér: Yulia Klepets
- Předseda: Raisa Kravchenko
- Facebook: [Коаліція захисту прав осіб з інвалідністю внаслідок інтелектуальних порушень](#)
- Webové stránky: www.intelldisabilities-coalition.com.ua

Více o [koalici a jejích potřebách](#).

Podpora poskytovaná organizací Inclusion Europe

Koalice nám sdělila, že nejlepším způsobem, jak pomoci, je [příspěť](#). Inclusion Europe se dohodli, že to budeme koordinovat. Stoprocentní část vybraných peněz bude použita přímo na pomoc Ukrajincům s mentálním postižením a jejich rodinám postiženým válkou na Ukrajině.

Do 24. března se nám podařilo rozdělit 160 000 eur lidem s mentálním postižením a jejich rodinám. rodiny na Ukrajině.

Jyrki Pinomaa, prezident Inclusion Europe:

Rád bych poděkoval vám všem - soukromým osobám, sdružením a organizacím, podnikatelům, firmám - kteří jste podpořili naši kampaň štědrými dary a mnoha způsoby vyjádřili podporu lidem na Ukrajině.

Chtěl bych také poděkovat všem, kteří mohli poskytnout přímou pomoc lidem na Ukrajině, a vám, kteří jste [pomohli ukrajinským uprchlíkům](#) na jejich bolestně těžké cestě z války.

Děkujeme vám všem za vaši solidaritu s Ukrajinou!

Inkluze v Evropě

avenue des arts 3, 1210 Brusel, Belgie

secretariat@inclusion-europe.org

www.inclusion-europe.eu

Projekt Inclusion Europe je spolufinancován Evropskou unií.

Evropská unie nenese žádnou odpovědnost za obsah této zprávy.

